

December 18. kedd

Mt. 1. 18-24.

Kedves Testvéreim!

Erről a szentírási részről (mit érezhetett József, mikor megtudta, hogy Mária, akit ő még nem érintett, gyermeket vár...) annyi megközelítésből és olyan jó gondolatokat írtatok az elmúlt években...

Ezért, s mert azt sem tudhatom, hogy Józsefet mennyire segítette a vallásossága, „jámorsága”, hogy elfogadja, sőt elhiggye az angyali magyarázatot; én inkább hétköznapi, valamennyire hasonlító élethelyzetre próbálom ezt a kérdést kivetíteni: Mit kezdek akkor, ha az életem valami miatt új fordulatot vesz?

Élem az életem, van egy álomom magamról (persze, csakis keresztény perspektívából...), s ebből az álomból szervesen következik egy mindennapi igyekezet: egy-egy napba lehetőleg minél több hasznos cselekvést beletenni, s ezt a (szerintem) jól működő rendszert valami vagy valaki felborítja.

Abban a szeretetközegben történik valami (közvetlen családban, gyerekek, házastársam, anyám, apám, közvetlen barátom), ahol nem megoldás, ha eltávolodom, „helyén kezelem a dolgot” – vagyis racionálisabban tekintek a kérdésre stb., hiszen az élő szeretetkapcsolatot nem lazíthatom, nem szakíthatom el, hiszen ők az életem részei, magamat bántom meg, ha nem a szeretet nyelvét beszélem velük.

De megtörténhet, hogy csalódom bennük:

- rosszul dönt (az önzőt, a kényelmeset);
- rosszul választ (ha valamit, azon még később korrigálhat, de ha valakit ... ajaj);
- már rég meg kellett volna oldania egy feladatot, de ő ehelyett problémává dagasztotta, s ezzel az én problémámmá is tette;
- olyat tett, ami az én lelkiismeretem szerint bűn, ezzel él, s ez kihat ránk is.

És van, hogy nem tudok észlelni konkrét eseményeket, csak az teszi nehezzé az életem, hogy egyszerűen megváltozott valami.

megbetegszem vagy más betegszik meg;

nem tehet róla, az életkora miatt ilyen;

kamaszodik ... ajaj; öregszik ... ajaj.

Hogyan éljem tovább az életem? Kikerekíthetem azt, ami összetöredezett?

Nem akarom a világ fiainak eszköztárát használni, ezeket mind jól ismerjük:

- - nem akarom a sárga földig lehordani;
- - nem akarok hisztizni, kiborulni, a múlt bűneit is a fejére olvasni, felhánytorgatni;
- - nem akarok mártíromkodni, duzzogással, lelki terrorral, érzelmi elhidegüléssel zsarolni;
- - nem akarok belebetegedni;
- - és nem tudok, nem akarok szakítani!

Mit tegyek?

Beletörődjek-elszenvedjem? Elviseljem? Valahol máshol, más helyszínen szabaduljak meg az elkeseredettségemtől, feszültségeimtől? Néha szóljak határozottan, de egyébként bízzak abban, hogy szeretetemmel hatással tudok lenni rá?

Magamat érzem felelősnek? Én változzak meg? Tegyek meg még többet érte? Szeretetemmel szegyenítsem meg?

Istenem segíts, hogy szeretetre törekvő, hűséges legyen az életem!

Magyar Ági (Székesfehérvár)

"Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek
hogyan emberek lehessetek!"

(Wass Albert)